

Від злоти перегнутий ріг
Змагається за першість з далечінню,
Як і його змагалось покоління.
Ще він її на цей раз перемиг,
А старість вже болотом по коліна.

Від неба в горлі сіллю віддає.
Сідлає вітер трави — і за обрій.
На зміну рогу місяць робить обмір —
Розділить, множить, потім додає.
Але і в нім вже назрівають тіні.